

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽi/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012206899
Dátum vydania rozhodnutia:	19.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012206899.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o., Moyzesova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovaného, vydaného v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií v znení neskorších predpisov, ev. rozhodnutia žalovaného č. SK/0779/99/2012 zo dňa 09.11.2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 1565/2012-49, 2S 1566-2585/2012 zo dňa 04.12.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 1565/2012-49, 2S 1566-2585/2012 zo dňa 04.12.2013 v napadnutom výroku
p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 170,45 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu Fridrich Paľko, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava.

Odôvodnenie

Napadnutým výrokom rozsudku Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie rozhodnutie žalovaného č. SK/0779/99/2012 zo dňa 09.11.2012 a prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj č. I-10/2012 zo dňa 17.09.2012, ktorým Inšpektorát nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie, evidovanej pod evidenčným číslom I-10/2012. V žiadosti žiadateľ požadoval sprístupnenie informácie, či inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave disponuje v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov súhlasom so spracúvaním a uchovávaním osobných údajov udelených fyzickými osobami pod poradovým č. 1. až 3998, vymedzenými v mennom zozname (uvedením mena, priezviska a presnej adresy bydliska), priloženom k žiadosti. Inšpektorát neprístupnil informáciu s odôvodnením, že ide o informácie o uskutočnených úkonoch pri kontrole a jej výkone, na

ktoré sa vzťahuje obmedzenie sprístupnenia podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií (ďalej „ZSI“).

Krajský súd konštatoval, že z listín obsiahnutých v administratívnom spise nevyplyva, o akú kontrolu išlo, čoho sa mala týkať, kedy a na základe čoho bola začatá, aký bol jej výsledok a najmä ako súvisí táto kontrolná činnosť s údajom o tom, či a ktorá z dotknutých osôb udelila žalovanému súhlas s uchovávaním a spracúvaním jej osobných údajov. Zo zákona č. 428/2002 Z.z. vyplýva, že pokiaľ žalovaný spracúval osobné údaje fyzických osôb uvedených v žalobcovom zozname, ktorých sa týkali žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, mal by disponovať s ich súhlasom. Informácia o tom, či určitá osoba udelila žalovanému súhlas so spracúvaním a uchovávaním osobných údajov logicky nemôže byť informáciou, ktorá by mala byť vylúčená zo sprístupnenia z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. h) ZSI.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že súhlas so spracovaním osobných údajov súvisí s vykonávaním kontroly inšpektorov SOI. Rozsah povinností ako aj údajov, ktoré SOI pri kontrole preveruje, určuje osobitný zákon, ktorým sa spravuje právny vzťah medzi podávateľom podnetu (dotknutou osobu a podnikateľským subjektom). Bez dosiahnutia súhlasu so spracovaním, osobných údajov nemôže byť začatá kontrola u podnikateľského subjektu, pokiaľ ide o prešetrenie konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy, reklamácie, spotrebiteľského úveru, objednávky a pod. Žalovaný má za to, že žalobcom požadované informácie o udelení súhlasu na spracúvanie a uchovávanie osobných údajov priamo súvisia so začatím kontrolnej činnosti a sú informáciami o uskutočnených úkonoch pri kontrole a jej výkone. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.05.2014 k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa neexistencie dôvodov na obmedzenie sprístupnenia informácie alebo nesprístupnenia informácie. Žalobca svojou žiadosťou nepožadoval informáciu o kontrolnej činnosti, ale požadoval informáciu, či bol prvostupňovému správneho orgánu udelený súhlas na spracovanie osobných údajov zo strany jednej konkrétnej fyzickej osoby. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý rozsudok ako podľa § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd sa stotožnil v celom rozsahu s odôvodnením Krajského súdu, že z listín obsiahnutých v administratívnom spise nevyplyva, o akú kontrolu išlo, čoho sa mala týkať, kedy a na základe čoho bola začatá, aký bol jej výsledok a najmä ako súvisí táto kontrolná činnosť s údajom o tom, či a ktorá z dotknutých osôb udelila žalovanému súhlas s uchovávaním a spracúvaním jej osobných údajov. Zo zákona č. 428/2002 Z.z. vyplýva, že pokiaľ žalovaný spracúval osobné údaje fyzických osôb uvedených v žalobcovom zozname, ktorých sa týkali žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, mal by disponovať s ich súhlasom. Informácia o tom, či určitá osoba udelila žalovanému súhlas so spracúvaním a uchovávaním osobných údajov logicky nemôže byť informáciou, ktorá by mala byť vylúčená zo sprístupnenia z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. h) ZSI.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto neprávne právne kvalifikované podľa § 11 ods. 1 písm. h) ZSI. Táto skutočnosť bola dôvodom na zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. V danom prípade však podľa zistenia najvyššieho súdu existuje obmedzenie prístupu k informáciám podľa § 9 ods. 2 ZSI (ochrana osobných údajov), ktorým sa musí žalovaný v ďalšom

konaní zaoberať.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) žiadal povinnú osobu o sprístupnenie informácií obsahujúcich osobné údaje fyzických osôb nasledovne:

Por.č. Priezvisko a meno Adresa bydliska

1. I. D. T.

2.-3998

Z uvedeného mal senát preukázané, že žalobca žiadal o sprístupnenie informácie týkajúcej sa konkrétnej určiteľnej fyzickej osoby, ktorá bola identifikovaná menom, priezviskom a adresou trvalého bydliska. Fyzická osoba bola v žiadosti identifikovaná údajmi podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. K takto podanej žiadosti nie je možné sprístupňovať informácie v právnom režime zákona č. 211/2000 Z.z., pretože ich poskytnutím informácie by povinná osoba implicitne potvrdila - verifikovala, že fyzická osoba s týmito osobnými údajmi sa nachádza v jej registri a že žiadaná informácia je priamo prepojená a sa týka konkrétne identifikovanej fyzickej osoby (§ 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.). Senát dospel k záveru, že komunikácia medzi povinnou osobou a žiadateľom na základe zákona č. 211/2000 Z.z. nemôže prebiehať s obsahom osobných údajov, ktoré sú chránené zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. Je preto vylúčené, aby bolo vyhovené žiadateľovi, ktorý obsahu žiadosti o informáciu formuluje k osobným údajom fyzických osôb, ktoré sú chránené zákonom o ochrane osobných údajov.

Senát poukazuje na to, že právnej veci predchádza právny názor v rozsudku vo veci sp. zn. 3 Sž/40/2014 zo dňa 28.01.2015 [Pohotovosť c/a Krajský súd v Bratislave], v ktorej žalobca žiadal Okresný súd Bratislava IV ako povinnú osobu o sprístupnenie informácií evidenčného charakteru - spisových značiek Er vo vzťahu ku konkrétnym fyzickým osobám, v exekučnom konaní pred exekučným súdom, kde žiadateľ vystupuje na strane oprávneného a na strane povinného vystupuje konkrétne určiteľná fyzická osoba:

- meno priezvisko dlžníka (povinného): E. S.
- dátum narodenia dlžníka (povinného): DD.MM.RRRR

Ide o druhovo obdobný prípad žiadosti žalobcu o informáciu s obsahom osobných údajov fyzickej osoby, ktorý sa od predmetu konania odlišuje iba tým, že obsahuje dátum narodenia namiesto adresy trvalého bydliska.

V ďalšom konaní žalovaný musí vyhodnotiť, či žiadosť žalobcu o informáciu nie je v rozpore s § 4 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov, ktorý je aktuálne účinným právnym predpisom v oblasti ochrany osobných údajov.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnému účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 4 prvá veta vyhl. č. 655/2004 Z.z. (Výjadrenie zo dňa 02.05.2014 k odvolaniu žalovaného 134 € + 8,04 DPH) + 20% DPH = 170,45 €. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti iba jedného rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým. Objektívna kumulácia predmetu konania v danom prípade zistená nebola.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.